

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2023, č. j.: MHMP 2686592/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2023, č. j.: MHMP 2686592/2023, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 15 („prvostupňový orgán“) ze dne 10. 10. 2023, č. j.: ÚMČ P15 55625/2023/OOSA/PCa, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4. ve stádiu pokusu a § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3. zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „z.n.p.“), za což byl žalobci podle ust. § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení

o nich (dále jen „z.o.p.“), ve spojení s ust. § 8 odst. 4 z.n.p. uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 4 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ust. § 95 odst. 1 z.o.p. a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobce se měl uvedených přestupků dopustit tím, že dne 14. 1. 2022 kolem 7:20 hodin vyhodil z balkónu bytu ve čtvrtém patře na adrese X., mobilní telefon značky Huawei 5T Nova, modré barvy, nezjištěné IMEI, v hodnotě 3 000 Kč, přičemž tento telefon se po dopadu na zem nepoškodil ani nebyl zničen. Žalobce se tím pokusil způsobit škodu paní X., nar. X., a zároveň se vůči ní dopustil schválnosti, neboť důvod jeho jednání spočíval v tom, že mu k telefonu odmítla sdělit přístupový kód.

II. Obsah žaloby

- Žalobce v žalobě popisoval náhled na konfliktní soužití s poškozenou, X. Poté poškozená občas X. a v inkriminovanou dobu chtěla X. Žalobce vyzval X., aby šel jednání poškozené oznámit na policii. Poškozená začala X., přičemž X. Žalobce uchopil na botníku ležící mobilní telefon, neboť si myslel, že je v něm zapnuté nahrávání výhrůžek X. Poškozená žalobce mlátila pěstmi a požadovala na něm vydání telefonu, jehož PIN si žalobce nedokázal vybavit. Žalobce chtěl zachránit nahrávku vyhozením mobilního telefonu do křoví, jednalo se o žalobcův starší telefon značky Sony Xperia, nicméně nalezen byl telefon otce poškozené značky Huawei Nova. Přestože se na nahrávce dá slyšet, jak poškozená křičela X., aby běžel pod balkon pro telefon, poškozená tvrdila, že jí žalobce telefon ukradl a odnesl v kapse po schodech. Po příjezdu otce poškozené došlo k prohození telefonů i SIM karet. Ačkoli žalobce výslovně žádal policii o zajištění nahrávky, policista, s nímž se poškozená zná od základní školy, jí ho vrátil. Incident byl otočen proti žalobci, který se pouze chtěl zastat X. Prvostupňový orgán nedokázal vysvětlit, proč by se žalobce pokoušel zničit telefon za 3 000 Kč vyhozením z balkonu, když tak mohl učinit na místě, přičemž na nahrávce není slyšet nic protiprávního z jeho strany. Dále žalobce poukázal na jednání pana X. z prvostupňového orgánu, který ho předvolal s cílem psychického zničení a čtyři hodiny ho vyslýchal tak, aby ve výpovědi nalezl skuliny coby důkazy proti žalobci. Žalobce se domníval, že v rámci odvolání nelze zvýšit správní trest a že skutek je promlčen průtahy vedoucími k vypršení dvouleté lhůty. Ve věci se podle žalobce nemůže jednat o přestupek, neboť nedošlo ke škodě a „údajně“ vyhozený telefon byl nalezen a vrácen za dvě hodiny, ačkoli ho policie vůbec nehledala. Závěrem žalobce požádal o zproštění všech obvinění.

III. Vyjádření žalovaného

- Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že se žalobní námitky v převažujícím rozsahu nevztahují k předmětnému přestupku a ve zbývajících částech se s nimi správní orgány v proběhlém řízení v dostatečné míře vypořádaly.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že oznámením ze dne 9. 2. 2022, č. j.: ÚMČ P15 06667/2022/ OOSA/Jha, bylo zahájeno řízení o přestupku, podle něhož byl žalobce podezřelý ze spáchání přestupků podle ust. § 7 odst. 1 písm. a) bodu 4. a § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1., 2., 4. z.n.p.

5. Žalobce při ústním jednání konaném dne 23. 2. 2022, z něhož byl pořízen protokol, č. j.: ÚMČ P15 09119/2022/OOSA/JHa, sdělil, že se nedopustil jednání kladeného mu za vinu. Na policii se přiznal k vyhození mobilního telefonu, ale nedošlo k jeho poškození, telefon byl nalezen a vrácen poškozené. V mobilu poškozené se snažil zajistit důkazy X., při hádce poškozené řekl, že pokud ho nenechá odejít z bytu, telefon vyhodí z balkónu; k dotazům mj. dodal, že poškozené vzal její mobil, dokud měl její mobil u sebe, nenechala ho odejít, její mobil skutečně vyhodil z balkónu.
6. Poškozená X. při ústním jednání konaném dne 4. 4. 2022, z něhož byl pořízen protokol, č. j.: ÚMČ P15 116137/2022/OOSA/JHa, popsala, jak měla v inkriminovanou dobu s žalobcem hádku ohledně X. Spustila nahrávání v mobilu, což žalobce nechtěl připustit a na poškozenou útočil strkáním, telefon jí vzal.
7. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 6. 5. 2022, č. j.: ÚMČ P15 22378/2022/OOSA/JHa, byl žalobce shledán vinným přestupkem podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4. z.n.p. ve stádiu pokusu podle ust. § 6 odst. 1 z.o.p., za který mu byl uložen správní trest napomenutí. Naopak řízení ve věci přestupku podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bodu 4. z.n.p. bylo ve smyslu ust. § 86 odst. 1 písm. c) z.o.p. zastaveno, neboť spáchání skutku nebylo žalobci prokázáno, jak soud zjistil z usnesení prvostupňového orgánu ze dne 9. 5. 2022, č. j.: ÚMČ P15 22420/2022/OOSA/Jha.
8. Na základě žalobcova odvolání, v němž je žalobcem opakovaně hovořeno o vyhozeném telefonu jako o telefonu poškozené, vydal žalovaný dne 29. 6. 2022 rozhodnutí, č. j.: MHMP 1164663/ 2022, kterým rozhodnutí prvostupňového orgánu, č. j.: ÚMČ P15 22378/2022/OOSA/JHa, zrušil a věc vrátil k novému projednání. Žalovaný dospěl ke zjištění, že lze důvodně pochybovat o skutkových závěrech spočívajících ve vyhození mobilního telefonu poškozené z balkónu, zároveň však nebyl důvod zastavovat řízení o projednáváním skutku.
9. Poté byla věc podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bodu 1., 2., 4. z.n.p. usnesením prvostupňového orgánu ze dne 11. 8. 2022, č. j.: ÚMČ P15 38380/2022/OOSA/JHa, předána orgánu činnému v trestním řízení, jelikož podle názoru prvostupňového orgánu mohl být jednáním žalobce spáchán trestný čin. Mělo se jednat o trestný čin krádeže definovaný přisvojením si cizí věci; ještě ve vyjádření k návrhu na potrestání ze dne 22. 11. 2022 hovoří žalobce o incidentu tak, že „*v rámci obrany jsem jí telefon zahodil*“; teprve v následujícím odstavci začíná žalobce spekulovat o vlastnictví vyhozeného telefonu, což dříve v průběhu přestupkového řízení nečinil. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28. 2. 2023, sp. zn.: 51 T 129/2022, byl žalobcův skutek kvalifikovaný v průběhu trestním řízení jako přečin krádeže podle ust. § 205 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku postoupen zpět prvostupňovému orgánu se závěrem, že skutek není trestným činem, avšak mohl by být posouzen jako přestupek.
10. Na podkladě oznámení o znovuzahájení řízení v přestupkové věci ze dne 2. 5. 2023, č. j.: ÚMČ P15 25696/2023/OOSA/PCa, žalobce dne 17. 5. 2023 zaslal vyjádření, v němž odmítl spáchání jakéhokoli přestupku. Ve věci stojí tvrzení údajné poškozené proti tvrzení žalobce a naopak údajná poškozená se dopustila zavrženíhodného jednání vůči žalobci.
11. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 18. 5. 2023, č. j.: ÚMČ P15 29316/2023/OOSA/ PCa, byl žalobce shledán vinným přestupkem podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4. z.n.p. ve stádiu pokusu podle ust. § 6 odst. 1 z.o.p., za který mu byl uložen správní trest napomenutí. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal a rozhodnutím

žalovaného ze dne 17. 7. 2023, č. j.: MHMP 1486325/2023, byla věc vrácena prvostupňovému orgánu k novému projednání. Nálezací správní orgán totiž považoval za nejdůležitější důkaz pro závěr o žalobcově vině zvukový záznam o délce 3 hodiny 39 minut ze dne 14. 1. 2022, nicméně jej v řízení neprovedl a nevyhodnotil vzájemně s výpověďmi žalobce a poškozené. Jelikož pohnutkou k vyhození telefonu bylo nesdělení přístupového kódu, měl se prvostupňový orgán zabývat i otázkou právní kvalifikace.

12. Z protokolu o ústním jednání konaném dne 4. 10. 2023, č. j.: ÚMČ P15 /2023/OOSA/PCa, soud zjistil, že byly provedeny důkazy výsledkem obviněného a zasahujícího policisty X. a ohledáním v případě zvukových záznamů od poškozené, žalobce a z linky 158, jakož i listinou – odborným vyjádřením k hodnotě mobilního telefonu ke dni 14. 1. 2022. Žalobce při výslechu vypověděl, že slovní spor s poškozenou trval asi deset minut. Vyjádřil se ke značkám mobilních telefonů, které používali on sám, poškozená a X. Myslel si, že vyhodil telefon značky Sony Xperia, ale jistý si tím není. K tvrzení poškozené, že byl vyhozen telefon značky Huawei žalobce sdělil, že takový telefon v bytě nebyl. Nahrávkou, která měla být ve vyhozeném telefonu, chtěl prokázat X. Jakmile poškozená telefon pod balkonem našla, zaměnila ho za telefon značky Huawei, který X. Protokol, jehož každou stránku žalobce podepsal, obsahuje podrobný popis nahrávky poškozené včetně příslušných citací, k obsahu se mohl obviněný vyjádřit, v rámci výslechu obviněný obsah nahrávky nezpochybnil, pouze argumentoval zkrácením o pět minut v úvodní fázi konfliktu (tedy ještě před začátkem nahrávky) a spojením s druhou nahrávkou, ale až ve fázi, kdy telefon ležel na ulici.
13. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 10. 10. 2023, č. j.: ÚMČ P15 55625/2023/OOSA/PCa, byl žalobce shledán vinným přestupky podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4. z.n.p. ve stádiu pokusu a podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3. z.n.p., za které mu byl uložen úhrnný správní trest pokuty ve výši 4 000 Kč spolu s povinností hradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč. V rámci odůvodnění prvostupňový orgán konstatoval, že žalobce sám přiznal, že neví, jaký druh mobilního telefonu vyhodil z balkónu. Žalobce tak nemůže hodnověrně tvrdit, že došlo k úmyslné následné záměně telefonů po jeho vyhození, když ani sám nemůže spolehlivě určit, jaký telefon z balkónu vyhodil. Ze zvukového záznamu pořízeného poškozenou je zřejmý slovní konflikt s žalobcem. Když poškozená a X. odmítli sdělit přístupový kód, žalobce pronesl: „Dobře, tak já ho jdu vyhodit z okna!“. Poté výhrůžku zopakoval a byly slyšet blíže neidentifikovatelné zvuky, načež následoval zvuk odpovídající zvuku rotujícího mobilního telefonu při pádu vzduchem a při proudění vzduchu při jeho pádu, který je zakončen zvukem odpovídajícím dopadu. Pohnutkou ohledně vyhození telefonu byla snaha zbavit se nahrávaného zvukového záznamu. Žalobce nebyl oprávněn zmocnit se mobilního telefonu za účelem zajištění důkazního prostředku stran X. Jako vlastník vyhozeného mobilního telefonu se poškozená prokázala tím způsobem, že byla schopna nalezený telefon po příchodu na policii během několika sekund odblokovat a vypnout stále běžící zvukový záznam. Žalobci svědčí jeho přestupková zachovalost a skutečnost, že se přestupku proti majetku dopustil jen ve stádiu pokusu. Doznání není úplné, neboť žalobce tvrdil, že vyhodil mobilní telefon ve svém vlastnictví. V neprospěch žalobce směřují skutečnost, že se jednání dopustil X., X., jakož i spáchání obou přestupků v přímém úmyslu, v rámci posouzení správního trestu bylo též přihlédnuto k tomu, že občanské soužití žalobce s poškozenou bylo narušeno již předchozím jednáním obou účastníků sporu.

14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Jde-li o přestupek podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3. z.n.p., žalobce se ho nedopustil a řízení proti němu bylo pravomocně zastaveno rozhodnutím ze dne 9. 5. 2022. Jedním činem nelze spáchat dva přestupky, tj. vyhozením telefonu pokus škody na majetku a současně schválnost proti občanskému soužití. V odvolání nelze zvýšit správní trest, trest se dá jen snížit, potvrdit či zrušit. Odvolací námitky se dále z větší části shodují s žalobními body.
15. Odvolání žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že výpověďmi žalobce, který nepopíral vyhození telefonu z bytu jeho bývalé partnerky, a zvukovými záznamy bylo prokázáno spáchání skutku. Prvostupňový orgán nepochybil při právní kvalifikaci jednání, nebyly zjištěny žádné podstatné vady řízení, přičemž uložený druh a výši úhrnného správního trestu pokládá žalovaný za přiměřené a odpovídající společenské škodlivosti spáchaných přestupků. Usnesením ze dne 9. 5. 2022, č. j.: ÚMČ P15 22420/2022/OOSA/JHa, bylo zastaveno přestupkové řízení pro obvinění, že žalobce v inkriminovanou dobu poškozenou fyzicky napadl několika strčeními, jejichž následkem se měla udeřit o zeď do hlavy. Povinností správních orgánů je posoudit jimi projednávané skutky podle všech na ně dopadajících zákonných ustanovení. Žalobce přitom porušil společenský zájem na ochraně majetku i občanského soužití, měl-li v úmyslu způsobit poškozené jak majetkovou škodu, tak i neopominutelné ztížení jejího obvyklého způsobu života. Úprava přestupkového práva nezakazuje změnu v neprospěch obviněného ve vztahu k předešlému rozhodnutí o vině, které bylo zrušeno, a ve věci bylo opětovně rozhodnuto.
16. Správní spis tak, jak byl soudu předložen, neobsahoval audio nahrávky přestupkového jednání. Soud si je vyžádal od prvostupňového orgánu, avšak obdržel odpověď, že předložený spis je kompletní, nahrávkami nedisponuje a žádnou povědomost o nich nemá ani Obvodní soud pro Prahu 2, kde se vedlo řízení, jež bránilo dřívějšímu projednání této věci. Soud se v kontextu potřebnosti dokazování, obsahu poskytnutého správního spisu, ale i efektivity řízení s ohledem na jeho délku zabýval nutností dalšího pátrání po nahrávkách a dospěl k závěru, že jejich poslech není k rozhodnutí věci nezbytný, ač je správní orgány měly zjevně k dispozici (což potvrdil i zástupce žalované v průběhu jednání). Základem pro rozhodnutí soudu byla existence dalších důkazů a nezpochybňování samotného obsahu nahrávek účastníky. Žalobce sám přiznal vyhození telefonu z balkónu, důkazy přestupkového jednání představovaly výsledky žalobce i jeho bývalé partnerky, z poslechu nahrávky by nebylo možné zjistit, jaký přesně telefon byl vyhozen, resp. relevantně zpochybnit vyhození partnerčina telefonu. Obsah nahrávky (resp. všech nahrávek) je velmi podrobně popsán v protokolu o ústním jednání ze dne 4. 10. 2023 (popisu kovenuje též úřední záznam ze dne 12. 9. 2022 obsažený v přiloženém trestním spisu), v průběhu jednání dne 4. 10. 2023 se žalobce k obsahu nahrávky vyjadřoval, nezpochybnil to, co zaznělo, pouze doplňoval další údaje, které na nahrávce nejsou, a na s. 11 (během svého výsledku) uvedl, že byl záznam zkrácen o pět minut na začátku a poté došlo ke spojení s jinou nahrávkou až ve chvíli, kdy vyhozený telefon ležel na ulici. Samotné přestupkové jednání, resp. část, kterou by mohl soud na nahrávce slyšet, zpochybňovány nebyly, ač se žalobce mohl k nahrávkám vyjádřit po jejich zaznamenání i při svém výsledku zapsaném v témže protokolu a každou stranu protokolu vlastnoručně podepsal včetně stran se zapsaným obsahem záznamu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Soud ve věci konal jednání dne 20. 10. 2025. Žalobce podrobně hovořil o potížích s bývalou partnerkou (X.), skutková podstata přestupku nebyla naplněna, policisté nezajistili nahrávku z telefonu, na nahrávce vlastně nic špatného není, skutek se mohl stát, jak byl vyhodnocen, ale nemusel, existuje množství pochybností, sám si není jistý, o jaký telefon šlo, k tomu chybí zásadní důkaz, v průběhu řízení o věci přemýšlel a uvědomil si, že vyhozený telefon ani nemusel být bývalé partnerky, týden před incidentem byl s bývalou partnerkou na horách, partnerka X., nedal souhlas k jejímu stíhání pro přestupek, došlo k záměně telefonů; v průběhu řízení při zjišťování všech okolností začal postupně pochybovat, že vyhodil partnerčin telefon; na nahrávce není úvodní část, bývalá partnerka na něj v průběhu incidentu útočila, situaci zavinila bývalá partnerka; nesouhlasí se změnou sankce k horšímu oproti dřívějším rozhodnutím, schválnosti se dopustila jeho bývalá partnerka, která jej nechtěla pustit z bytu, jestli používala telefon, ještě neznamená, že to byl její telefon, je divné, že její telefon zůstal nepoškozen, zatímco žalobcův vykazoval poškození, lidé neví, čeho všeho je bývalá partnerka schopná, poté, co došel na policii, na telefon volal, ale nikdo jej nezvedal; ve výměně telefonů byl dle všeho zapojený i X.; důkaz nahrávkou není nezpochybnitelný, takovým důkazem by bylo, zajistila-li by ji policie z telefonu bývalé partnerky; z jednoho přestupku nebylo možné učinit dva, to je zcela absurdní, bývalá partnerka mu udělala tolik schválností, co učinil, schválnost není, sankce byla zcela bezdůvodně zvýšena z napomenutí na pokutu ve výši 4 000 Kč. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
19. Zástupce žalovaného uvedl, že předmětem přestupkového řízení je konkrétní skutek, byly spáchány dva přestupky, pohnutka byla zřejmá, telefon byl nepochybně užíván bývalou partnerkou, původně nebylo žalobcem vůbec zpochybňováno, o jaký telefon se jednalo, v napadeném rozhodnutí je vypořádána žalobcova obrana, podle níž měl vyhodit vlastní telefon, zavinění bylo prokázáno, žalobce říkal, že neví, jaký telefon byl vyhozen, ale pak hovoří o svém volání na určité telefonní číslo, když byl telefon dočasně ztracený, kdyby vyhodil svůj telefon, volal by na jiné, vlastní číslo; skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, nahrávka bývalé partnerky je v souladu s nahrávkou dodanou žalobcem, není mezi nimi rozpor. Žalobu navrhl zamítnout.
20. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3. z.n.p. *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že se vůči jinému dopustí schválnosti.*
21. Podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4. z.n.p. *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně způsobí škodu na cizím majetku zničením nebo poškozením věci z takového majetku.*
22. Podle ust. § 5 z.o.p. *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*
23. Podle ust. § 6 odst. 1 z.o.p. *pokus přestupku je jednání fyzické osoby, které bezprostředně směřuje k dokonání přestupku a kterého se fyzická osoba dopustila v úmyslu přestupek spáchat, jestliže k dokonání přestupku nedošlo.*

24. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v ust. § 68 odst. 2, 3 a § 90 s.ř. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinil a jakými úvahami se řídil při hodnocení podkladů (vizte např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j.: 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pakliže správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovodil skutkové závěry (vizte např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či když nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn., nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru. Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádná pochybení v těchto aspektech nepřezkoumatelnosti prvostupňové ani napadené rozhodnutí nezatěžují.
25. Soud zároveň konstatuje, že na rozhodnutí prvostupňového orgánu a napadené rozhodnutí je nezbytné nahlížet jako na jeden celek. Při posouzení jejich obsahu zjistil, že obě rozhodnutí obsahují všechny základní náležitosti, tzn. výrokovou část, odůvodnění a poučení. Výroková část vždy obsahuje vymezení věci (jde o přestupek ze dne 14. 1. 2022, popř. rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu), označení žalobce jako účastníka řízení, i označení ustanovení, podle nichž bylo rozhodnuto. Odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu je dostatečně podrobné a z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by v něm žalovaný jakkoli změnil či dokonce nahrazoval úvahy prvostupňového orgánu. Také žalovaný totiž dospěl k totožnému závěru jako prvostupňový orgán, tj. že žalobce dne 14. 1. 2022 kolem 7:20 hodin vyhodil z balkónu bytu ve čtvrtém patře na adrese X., mobilní telefon značky Huawei 5T Nova v hodnotě 3 000 Kč, přičemž tento telefon se po dopadu na zem nepoškodil ani nebyl zničen. Žalobce se tím pokusil způsobit škodu poškozené a současně se vůči ní dopustil schválnosti, neboť důvod jeho jednání spočíval v tom, že mu k telefonu odmítla sdělit přístupový kód. Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je přitom zcela ve shodě s obsahem správního spisu, z něhož uváděné skutečnosti vyplývají a mají v něm oporu.
26. V posuzované věci se jeví klíčovou skutečnost, že žalobce nepopřel vyhození mobilního telefonu z bytu, ve kterém žil s poškozenou. Rovněž nijak nevyvracel hádku s poškozenou, jež souvisela s X. Žalobce nechtěl připustit, aby X., kterou poškozená prosazovala. Podstata sporu spočívá v žalobcových tvrzeních o vlastnictví vyhozeného mobilního telefonu.
27. V úředním záznamu o podání vysvětlení sepsaném policejním orgánem dne 14. 1. 2022 pod č. j.: KRPA-19737-1/ČJ-2022-001418 žalobce sdělil, že si od poškozené půjčil telefon, aby měl důkaz o X. Poškozená ho nechtěla pustit z bytu, stála mu v cestě a domáhala se vrácení telefonu, který žalobce vyhodil z balkónu. Při ústním jednání u prvostupňového orgánu konaném dne 23. 2. 2022 žalobce vypověděl, že si poškozená nahrávala hádku, a když ji chtěl obejít a dostat se ke dveřím, vzal poškozené její mobil. Jelikož měl telefon poškozené

u sebe, bránila mu poškozená v odchodu z bytu. Žalobce poškozené řekl, že pokud ho nenechá z bytu odejít, vyhodí mobil z balkónu. Poté mobil poškozené skutečně vyhodil z balkónu, což poškozená viděla. V odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 6. 5. 2022, č. j.: ÚMČ P15 22378/ 2022/OOSA/JHa, žalobce konstatoval, že při incidentu poškozenou několikrát vyzval, aby ho nechala odejít z bytu s jejím mobilem. Telefon vzal poškozené z ruky, když mu nedovolila, aby X. Neměl totiž jinou možnost než se zmocnit jediného důkazu X. V rámci odůvodnění odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 18. 5. 2023, č. j.: ÚMČ P15 29316/2023/OOSA/PCa, žalobce tvrdil, že se poškozená dožadovala jeho mobilního telefonu a snažila se ho zmocnit. Používala-li poškozená žalobcův starý telefon, neznamená to, že byl jejím vlastnictvím, přičemž žalobce si ve stresu vyvolaném hádkou nemohl vzpomenout na heslo. Při svém výsledku zaznamenaném v protokolu o ústním jednání ze dne 4. 10. 2023, č. j.: ÚMČ P15 /2023/ OOSA/PCa, žalobce uvedl, že mobilní telefon značky Xperia mu sice patřil, ale nepoužíval ho a naopak ho používala poškozená. Během hádky ležel na botníku, u sebe měl telefon značky Huawei, který používal výhradně sám. O existenci telefonu značky Huawei Nova žalobce nevěděl, on sám i X. měli Huawei P20 Lite, z balkónu patrně vyhodil telefon značky Xperia, ale není si tím jistý, neboť telefony vypadají stejně. Zatímco mobilní telefon značky Xperia koupil žalobce, nastrčený telefon značky Huawei pořídil X. V odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 10. 10. 2023, č. j.: ÚMČ P15 555625/ 2023/OOSA/Ca, žalobce uvedl: „Poté, co jsem si vzal svůj telefon Sony, který jsem jí dal k užívání, a chtěl jsem si ho tedy vzít zpět, mne nechtěla pustit z bytu. Z bytu bych odešel i bez telefonu X., ale to mi neumožnila, stejně tak ani poté, co jsem si vzal svůj starý telefon. Spustila na něm totiž nahrávání, neboť jsem jí telefon dal k užívání.“ V žalobě nedokázal žalobce určit, jaký telefon vzal z botníku. Ačkoli se domnívá, že poškozená užívala žalobcův starší telefon Sony Xperia, byl o hodinu a půl později nalezen telefon otce poškozené Huawei Nova. Soud shrnuje, že žalobce v průběhu přestupkového řízení měnil tvrzení stran značky vyhozeného mobilního telefonu a současně se nekonzistentně vyjadřoval k otázce jeho vlastnictví.

28. Poškozená X. v rámci úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 14. 1. 2022 i výpovědi ze dne 4. 4. 2022 shodně popsala, jak chtěl žalobce odejít X. na policii za účelem oznámení X. Poškozená si pustila nahrávání ve svém telefonu, jehož se žalobce chtěl zmocnit, aby byla odstraněna nahrávka. Při strkání u dveří žalobce vzal poškozené telefon. Ze zvukového záznamu nahrávky předložené poškozenou, jenž byl jako důkaz ohledáním proveden při ústním jednání dne 4. 10. 2023, je zřejmé, že se žena a muž dohadují ohledně telefonu. Žena opakovaně požaduje, aby jí vrátil její telefon. Muž naopak žádá, aby ho pustila a nechala odejít. Žena uvádí, že jej nechá odejít, až jí vrátí telefon, přičemž telefon má muž v kapse. Také ze zvukového záznamu od žalobce, rovněž provedeného formou ohledání při ústním jednání dne 4. 10. 2023, je patrné přetahování se ženy a muže o telefon. Žena opakovaně požaduje vrácení telefonu, muž tvrdí, že žádný telefon nemá, ale žena odpovídá, že má telefon v kapse. Úředními záznamy o přijetí a vydání nálezu ze dne 14. 1. 2022, č. j.: KRPA-19737-3/PŘ-2022-001418 a KRPA-19737-4/PŘ-2022-001418, bylo prokázáno, že paní X. dne 14. 1. 2022 před 9:00 hodin na místě X., našla mobilní telefon Huawei Nova, fialové barvy, který téhož dne převzala poškozená.
29. Soud se vzhledem k nesouladům ve vyjádřeních žalobce, vytěžení poškozené a zvukových nahrávek (jejichž obsah je zaznamenán v protokolu o ústním jednání ze dne 4. 10. 2023) shoduje s hodnocením správních orgánů, že se jeví nevěrohodným tvrzení žalobce ohledně vlastnictví vyhozeného telefonu, záměny telefonů Sony Xperia a Huawei Nova, jakož i úpravy zvukového záznamu. Pokud byl žalobce veden snahou X., měl takovou

situaci řešit jiným způsobem než odebráním telefonu poškozené. Jestliže žalobce vytýká nezajištění zvukového záznamu a vrácení telefonu poškozené coby zásadní pochybení policie, potom v rámci přestupkového řízení ani v soudním přezkumu napadeného rozhodnutí není možné kontrolovat či hodnotit postup policie, resp. přestupkové řízení musí být vedeno s ohledem na provedené důkazy.

30. Žalobcovo zpochybnění telefonu, který vyhodil, jež se objevilo až po trestním obvinění ze zmocnění se cizí věci, považuje soud za spekulativní, nemohoucí vnést důvodnou pochybnost do zjištěného skutkového stavu. Žalovaný řádně odůvodnil na s. 4 a 5 napadeného rozhodnutí, proč shledal námitku záměny telefonů účelovou a nereálnou.
31. Aniž by soud jakkoliv vyslovené závěry revidoval, nad rámec řečeného uvádí, že ani zjištění, že žalobce vyhodil vlastní telefon (resp. relevantní zpochybnění vyhození partnerčina telefonu), by nemuselo mít vliv na skutečnost spáchání skutku a dokonce ani na jeho právní kvalifikaci coby dvou přestupků (příp. ani na sankci uloženou při spodní hranici). Za daného předpokladu by jistě bylo namístě upravit popis skutku, nicméně, kvalifikace pokusu poškození cizí věci by byla udržitelná, neboť žalobce sám uváděl, že si eventualitu vyhození vlastního telefonu uvědomil až posléze, tedy nikoliv v době spáchání skutku, nedokonanost by se pak vztahovala nejen ke způsobené škodě, ale i ke znaku „cizí věc“. Zároveň by byla udržitelná i kvalifikace dokonané schválnosti, neboť žalobce během výsledku při ústním jednání dne 4. 10. 2023 sdělil, že vyhozený telefon byl sice jeho, avšak bývalá partnerka jej používala, v případě znaku schválnosti není vlastnictví telefonu relevantní, ohrožení poškození dat včetně všech následků je totožné bez ohledu na vlastnický status.
32. Žalobce poukazoval na porušení zásady zákazu reformationis in peius, jestliže mu byl namísto původního napomenutí uložen správní trest pokuty. Podle ust. § 98 odst. 2 z.o.p. odvolací správní orgán nemůže změnit výrok rozhodnutí o správním trestu v neprospěch obviněného. Soud však upozorňuje, že zákonodárce v právní úpravě neupravil situaci, kdy odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zruší v celém rozsahu a vrátí jej prvostupňovému orgánu. Pro následný postup po zrušení rozhodnutí odvolacím orgánem totiž s.ř. ani z.o.p. nestanovují žádná závazná pravidla. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, č. j.: 6 Afs 169/2016-42, se v daném případě neaplikuje zásada zákazu reformationis in peius, jelikož správní orgán opětovně projednává celou věc v novém řízení. V novém řízení se znovu hodnotí všechny skutkové a právní otázky a odvolateli je dána plná možnost k uplatnění jeho práv. V praxi je tudíž přípustné, aby odvolateli byl udělen přísnější správní trest než v původním řízení. Zpřísnění správního trestu bylo v žalobcově případě odpovídající, pakliže právní kvalifikace žalobcova jednání byla ve srovnání s rozhodnutím ze dne 18. 5. 2023, č. j.: ÚMČ P15 29316/2023/OOSA/ PCa, rozšířena o přestupek podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) bodu 3. z.n.p. Zároveň prvostupňový orgán v úvahách o správním trestu zmínil i již dříve narušené občanské soužití mezi žalobcem a poškozenou bývalou partnerkou, a to jednáním obou účastníků sporu, čímž přihlédl k vzájemně vyhocené situaci, k níž přispěla i poškozená; ostatně, uložená sankce činila i přes spáchání dvou přestupků, přitěžující okolnosti a žalobcovy příznivé majetkové poměry 4 000 Kč, tj. toliko 8 % horní hranice sazby za závažnější přestupek (50 000 Kč), nelze tak namítat nedostatečné přihlédnutí k polehčujícím okolnostem, včetně k prvostupňovým orgánem zmíněnému narušenému občanskému soužití způsobenému i jednáním poškozené. Z úvah prvostupňového orgánu při stanovení trestu je zřejmé naplnění společenské škodlivosti, vyzdvihnout je třeba především formální naplnění více přestupků a X.

33. Protiprávnost nepředstavuje ani právní kvalifikace v podobě dvou přestupků; jak bylo zmíněno výše, zákaz reformace in peius se v přestupkovém řízení týká pouze odvolacího řízení, nikoliv nového prvoinstančního řízení po zrušujícím rozhodnutí žalovaného. Přestupkové řízení se vedlo pro skutek, který může mít dle okolností různou právní kvalifikaci včetně jednočinného souběhu více přestupků; jak byl skutek v průběhu řízení různě právně kvalifikován, nemohlo mít na promlčecí (fakticky prekluzivní) dobu vliv (zvláště když ani jeden z přestupků nemá horní hranici sankce 100 000 Kč a víc, vizte § 32 odst. 3 z.o.p.).
34. Žalobcovo jednání není promlčeno, neboť ke spáchání skutku došlo dne 14. 1. 2022. Běh jednoleté promlčecí doby byl ve smyslu ust. § 32 odst. 2 písm. a) z.o.p. přerušen oznámením o zahájení řízení o přestupku ze dne 9. 2. 2022 a následně dle ust. § 32 odst. 2 písm. b) z.o.p. rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 6. 5. 2022 (zaslaným žalobci, tzn. vydaným dne 9. 5. 2022). V době mezi 22. 8. 2022 (sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení) a 28. 2. 2023 (právní moc usnesení Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 28. 2. 2023, sp. zn. 51 T 129/2022, o postoupení věci) se pro skutek vedlo trestní řízení, jehož běh se nezapočítává do běhu promlčecí doby podle ust. § 32 odst. 1 písm. a) z.o.p. Dne 18. 5. 2023 bylo vydáno rozhodnutí prvostupňového orgánu z téhož dne, jímž byla promlčecí doba znovu přerušena, dne 10. 10. 2023 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí a dne 14. 1. 2024 nabylo právní moci napadené rozhodnutí. Jestliže podle ust. § 32 odst. 3 z.o.p. odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději tři roky od jeho spáchání, potom ani tato doba neuplynula.
35. Nedůvodným je i žalobcův argument, že se nemohl dopustit přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bodu 4. z.n.p., když nedošlo ke škodě na majetku poškozené. Ve vztahu k jednotlivým skutkovým podstatám přestupků upraveným v z.n.p. se použije obecná úprava v z.o.p. včetně ust. § 6 odst. 1 o pokusu. Žalobcovo jednání bezprostředně směřovalo ke způsobení škody na majetku poškozené a žalobce se tohoto jednání dopustil v úmyslu přestupek spáchat. Při vyhození mobilního telefonu ze čtvrtého patra bytového domu je toliko spíše důsledkem náhody, nedošlo-li k rozbití či alespoň částečnému znehodnocení předmětné věci.
36. Žalobce zpochybňoval postup X., zaměstnance prvostupňového orgánu, který v jeho věci činil procesní úkony. Soud podotýká, že žalobci nic nebránilo podat námitku podjatosti, o které ve smyslu ust. § 14 odst. 3 s.ř. rozhoduje služebně nadřízený úřední osoby. Případně mohl využít práva vyplývajícího z ust. § 175 odst. 1 s.ř., kdy se na prvostupňový orgán mohl obrátit se stížností proti nevhodnému chování úřední osoby. Žalobce však těchto svých práv nevyužil. Ve správním spisu se nenachází nic, co by nasvědčovalo podjatosti oprávněné úřední osoby; není zjevné, že by dotyčná osoba měla s ohledem na poměr k věci či účastníkům řízení zájem na výsledku řízení, pro nějž by bylo možno pochybovat o její nepodjatosti. Soud zároveň nesdílí názor, že by výsledky žalobce byly oprávněnou úřední osobou vedeny šikanózně. Ostatně, žalovaný v napadeném rozhodnutí prvoinstanční rozhodnutí přezkoumal a aproboval.
37. Soud měl pro účely přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů za dostatečný obsah správního spisu ve stavu, v němž mu byl doručen, další dokazování tudíž seznal nadbytečným, resp. irrelevantním ve vztahu k prokazovaným skutečnostem. K nahrávkám přestupkového jednání se soud podrobně vyjádřil výše. Nahrávku jiného jednání seznal nepodstatnou pro projednávanou věc, stejně tak dokumenty, jež se měly týkat údajného vniknutí otce bývalé partnerky do žalobcovy datové schránky, nadbytečným

shledal též výslech X. ve vztahu k zjišťovaným, sporným okolnostem, nehledě na nutnost připomínat X. onu každopádně vysoce traumatizující událost; podíl poškozené (bývalé partnerky) na vyhocených mezilidských vztazích prvostupňový orgán konstatoval při úvahách o sankci.

38. Soud zdůrazňuje, že posuzoval jednotlivý skutek, nikoliv celkovou vztahovou situaci mezi žalobcem a bývalou partnerkou, aprobev-li napadené rozhodnutí, neříká tím nic o obecných příčinách neshod ani o tom, kdo má na zhoršení celkových vzájemných vztahů jaký podíl.
39. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. října 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce